॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

(युष्माक ई स्वर् यत्ते नवं च)॥ 1॥

आ दंदे ग्रावांस्यध्वर्कृद् देवेभ्यों गम्भीरिम्ममध्वरं कृंध्युत्तमेनं पविनेन्द्रांय सोम् सुषुंतं मधुंमन्तं पर्यस्वन्तं वृष्टिविनिमिन्द्रांय त्वा वृत्रप्न इन्द्रांय त्वा वृत्रप्तर इन्द्रांय त्वा उभिमातिष्न इन्द्रांय त्वाऽिवित्यवंत इन्द्रांय त्वा विश्वदेंव्यावते श्वात्राः स्थं वृत्रतुरो राधोगूर्ता अमृतंस्य प्रवीस्ता देविदेवत्रेमं यृज्ञं धृत्तोपंहूताः सोमंस्य पिबतोपंहूतो युष्माकम् [1]

सोमंः पिबतु यत्ते सोम दिवि ज्योतिर्यत् पृंथिव्यां यदुरावन्तिरक्षे तेनास्मै यजमानायो्रु राया कृष्यिषे दात्रे वोचो धिषणे वीडू सती वीडयेथामूर्जं दधाथामूर्जं मे धत्तं मा वार्ं हिश्सिष्ं मा मां हिश्सिष्टं प्रागपागुदंगधराक्तास्त्वा दिश् आ धांवन्त्वम्ब नि ष्वर। यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृंवि तस्मै ते सोम सोमांय स्वाहां॥ [2]

(वाचः सप्तर्चत्वारिश्शत्)॥ 2॥

वाचस्पतंथे पवस्व वाजिन् वृषा वृष्णों अःशुभ्यां गर्भस्तिपूतो देवो देवानां पवित्रंमिस येषां भागोऽसि तेभ्यंस्त्वा स्वांकृतोऽसि मध्मतीर्न् इषंस्कृधि विश्वंभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्दि देव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनंस्त्वाष्टूर्वन्तिरंक्षमन्विंहि स्वाहां त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्यं एष ते योनिः प्राणायं त्वा॥ [3]

(देवेभ्यः सप्त चं)॥ 3॥

उपयामगृंहीतोऽस्यन्तर्यच्छ मघवन् पाहि सोमंमुरुष्य रायः समिषों यजस्वान्तस्तें दधामि द्यावांपृथिवी अन्तर्र्वन्तरिक्षः सजोषां देवैरवंरैः परैश्चान्तर्यामे मघवन् मादयस्व स्वांकृंतोऽसि मधुंमतीर्न् इषंस्कृधि विश्वैभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यां दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनंस्त्वाष्टूर्वन्तरिक्षम स्वाहां त्वा सुभवः सूर्याय देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्यं एष ते योनिरपानायं त्वा॥ [4]

(आ वांयो त्रिचंत्वारि श्शत्)॥ 4॥

आ वांयो भूष शुचिपा उपं नः सहस्रं ते नियुतों

विश्ववार। उपों ते अन्धो मद्यमयामि यस्यं देव दिधेषे पूर्विपयम्॥ उपयामगृहीतोऽसि वायवे त्वेन्द्रवायू इमे सुताः। उप प्रयोभिरा गंतिमन्देवो वामुशन्ति हि॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रवायुभ्यां त्वैष ते योनिः सजोषाभ्यां त्वा॥ [5]

(अयं वां विश्शृतिः)॥ 5॥

अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमं ऋतावृधा। ममेदिह श्रुंत् र् हवम्। उपयामगृहीतोऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वैष ते योनिर् ऋतायुभ्यां त्वा॥ [6]

(या वांमुष्टादंश)॥ 6॥

या वां कशा मध्रमत्यिश्वना सूनृतांवती। तयां यज्ञं मिंमिक्षतम्। उपयामगृहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिर्माध्वीभ्यां त्वा॥ [7]

(प्रातुर्युजावेकान्नवि १ शतिः)॥ 7॥

प्रात्युंजौ वि मुंच्येथामिश्वंनावेह गंच्छतम्। अस्य सोमंस्य पीतये॥ उपयामगृंहीतोऽस्यश्विभ्यां त्वैष ते योनिंरश्विभ्यां त्वा॥ [8] (अयं वेनः पश्चंवि श्यातिः)॥ ८॥

अयं वेनश्चोदयत् पृश्निंगर्भा ज्योतिंर्जरायू रजंसो विमानैं। इमम्पा॰ संङ्गमे सूर्यस्य शिशुं न विप्रां मृतिभी रिहन्ति॥ उपयामगृंहीतोऽसि शण्डांय त्वैष ते योनिंर्वी्रतांं पाहि॥ [9]

(त १ पड्डि १ शितः)॥ 9॥

तं प्रव्नथां पूर्वथां विश्वथेमथां ज्येष्ठतांतिं बर्हिषद र् सुवर्विदं प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिराऽऽशं जयंन्तमनु यासु वर्धसे। उपयामगृंहीतोऽसि मर्काय त्वैष ते योनिः प्रजाः पांहि॥ [10]

(त्रि श्यद् द्विचंत्वारि श्यत्)॥ 11॥

(ये देवास्त्रिचंत्वारिश्शत्)॥ 10॥

ये देवा दिव्येकांदश् स्थ पृंथिव्यामध्येकांदश् स्थाऽप्सुषदों महिनैकांदश् स्थ ते देवा यज्ञमिमं जुंषध्वमुपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वांग्रयणो जिन्वं यज्ञं जिन्वं यज्ञपंतिम्भि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विशं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ [11] त्रिष्शत्रयंश्च गृणिनों रुजन्तो दिवर्ष रुद्राः पृथिवीं चं सचन्ते। एकाद्रशासों अप्सुषदंः सुतर सोमं जुषन्तार्ष सर्वनाय विश्वे॥ उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि स्वांग्रयणो जिन्वं यज्ञं जिन्वं यज्ञपंतिम्भि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पांतु विश्वं त्वं पांहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ [12]

(उपयामगृहीतो द्वावि १ शतिः)॥ 12॥

उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत उक्थायुवे यत् तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मैं त्वा विष्णंवे त्वैष ते योनिरिन्द्रांय त्वोक्थायुवे॥ [13]

(मूर्घानं पञ्चंत्रिश्शत्)॥ 13॥

मूर्धानं दिवो अंरतिं पृथिव्या वैश्वान्रमृतायं जातम्ग्निम्। क्वि सम्प्राज्मितिथां जनांनामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्नयं त्वा वेश्वान्रायं ध्रुवोऽसि ध्रुविक्षितिध्रुवाणां ध्रुवत्मोऽच्युंतानामच्युत्क्षित्तंम एष ते योनिर्ग्नयं त्वा वेश्वान्रायं॥ [14]

चतुर्थः प्रश्नः

मधुंश्च माधंवश्च शुक्तश्च शुचिंश्च नभंश्च नभ्स्यंश्चेषश्चोर्जश्च सहंश्च सहस्यंश्च तपंश्च तप्स्यंश्चोपयामगृहीतोऽसि स्र सर्पोंऽस्य १ हस्पत्यायं त्वा॥ [15]

(इन्द्राँग्नी विश्शतिः)॥ 15॥

इन्द्रौंग्री आ गंतर सुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम्। अस्य पातं धियेषिता॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वैष ते योनिंरिन्द्राग्निभ्यां त्वा॥ [16]

(इन्द्रामी ओमांसो विश्शतिर्विश्शतिः)॥ 16॥

ओमांसश्चर्षणीधृतो विश्वं देवास् आ गंत। दाश्वा १ सो दाशुषं: सुतम्॥ उपयामगृहीतोऽसि विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्यं एष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ [17]

(मुरुत्वंन्तु १ पड्वि १ शितः)॥ 17॥

म्रुत्वन्तं वृष्भं वांवृधानमकंवारिं दिव्य शासिमन्द्रम्। विश्वासाह्मवंसे नूतंनायोग्रश्य संहोदामिह तश्रहंवेम॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांय त्वा म्रुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा म्रुत्वंते॥ [18] इन्द्रं मरुत्व इह पांहि सोमं यथां शार्याते अपिंबः सुतस्यं। तव प्रणीती तवं शूर शर्मन्ना विवासन्ति क्वयंः सुयज्ञाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मरुत्वंते॥ [19]

(इन्द्रं मरुत्वो मुरुत्वानेकान्न त्रिप्शदेकान्न त्रिप्शत्)॥ 19॥

मुरुत्वार् इन्द्र वृष्भो रणांय पिबा सोमंमनुष्वधं मदांय। आ सिश्चस्व जठरे मध्वं ऊर्मिं त्वर राजांसि प्रदिवंः सुतानाम्॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा मुरुत्वंत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा मरुत्वंते॥ [20]

(महानेकान्नवि १ शतिः)॥ 20॥

मृहा इन्द्रो य ओर्जसा पूर्जन्यो वृष्टिमा इंव। स्तोमैंर्वृत्सस्यं वावृधे॥ उपयामगृहीतोऽसि मह्नेद्रायं त्वैष ते योनिर्महेन्द्रायं त्वा॥ [21]

(मृहान्नृवत्पिड्विर्र्शितः)॥ 21॥

महा इन्द्रों नृवदा चंर्षणिप्रा उत द्विबर्हां अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे वीर्यायोकः पृथुः सुकृतः कृर्तृभिर्भूत्॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्रायं त्वैष ते

योनिर्महेन्द्रायं त्वा॥ [22]

अुर्वाचीं सुमृतिर्वेवृत्याद्र्होश्चिद्या वेरिवोवित्तरासंत्॥ विवंस्व आदित्येष ते सोमपीथस्तेनं मन्दस्व तेनं तृप्य तृप्यास्मं ते वयं तेर्पयितारो या दिव्या वृष्टिस्तयाँ त्वा श्रीणामि॥ 22॥ (वः सुप्तविर्श्शतिश्च)। 22।

कदा चन स्तरीरंसि नेन्द्रं सश्चिस दाशुषें। उपोपेन्न मंघवन भूय इन्न ते दानं देवस्यं पृच्यते॥ उपयामगृंहीतोऽस्यादित्येभ्यंस्त्वा॥ कदा चन प्र युंच्छस्युभे नि पांसि जन्मंनी। तुरीयादित्य सर्वनं त इन्द्रियमा तंस्थावमृतं दिवि॥ यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवंता मृडयन्तंः। आ वंः [23]

(वामं चतुंर्वि शातिः)॥ 23॥

वामम्द्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वामम्स्मभ्य रे सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेर्या धिया वामभाजः स्याम॥ उपयामगृहीतोऽसि देवायं त्वा सिवत्रे॥ [24]

(अदंब्धेभिम्नयोविश्शतिः)॥ 24॥

अदंब्धेभिः सवितः पायुभिष्ट्वः शिवेभिर्द्य परि पाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यंसे रक्षा मार्किर्नो अघशर्रस ईशत॥ उपयामगृहीतोऽसि देवायं त्वा सवित्रे॥

[25]

(हिरंण्यपाणिं चतुर्दश)॥ 25॥

हिरंण्यपाणिमूतर्यं सिवतार्मुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पदम्॥ उपयामगृहीतोऽसि देवायं त्वा सिवत्रे॥ [26]

(सुशर्मा द्वादंश)॥ 26॥

सुशर्मां ऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नमं एष ते योनिर्विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ [27]

(बृहस्पतिंसुतस्य पश्चंदश)॥ 26॥

बृह्स्पतिंसुतस्य त इन्द्रो इन्द्रियावंतः पत्नीवन्तं ग्रहं गृह्णाम्यग्ना ३ इ पत्नीवा ३ स्सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिब स्वाहां॥ [28]

(हरिः षड्वि १ शितः)॥ 28॥

हरिरसि हारियोजनो हर्यों स्थाता वर्ज्रस्य भूती पृश्वें प्रेता तस्यं ते देव सोमेष्टयंजुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थंस्य हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योर्धानाः सहसोमा इन्द्रांय स्वाहां॥ [29]

(अग्न आयू रंषि त्रयोंवि १शतिः)॥ 29॥

अग्न आयू १ षि पवस् आ सुवोर्ज्ञिमर्षं च नः। आरे बांधस्व दुच्छुनाम्॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्नये त्वा तेर्जस्वत एष ते योनिरग्नये त्वा तेर्जस्वते॥ [30]

(उत्तिष्टुन्नेकंवि श्यातिः)॥ 30॥

उत्तिष्ठन्नोजंसा सह पीत्वा शिप्रें अवेपयः। सोमंमिन्द्र चमू सुतम्॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वौजंस्वत एष ते योनिरिन्द्रांय त्वौजंस्वते॥ [31]

(तुरणिर्वि ४शृतिः)॥ 31॥

त्रणिर्विश्वदंर्शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते॥ [32]

(आ प्यांयस्व नवं)॥ 32॥

आ प्यांयस्व मदिन्तम् सोम् विश्वांभिरूतिभिः। भवां नः सुप्रथंस्तमः॥ [33]

(ईयुरेकाृन्नवि १ शितः)॥ 33॥

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपंश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः। अस्माभिंक् नु प्रंतिचक्ष्यांऽभूदो ते यंन्ति ये अंपरीषु पश्यान्॥ [34]

(ज्योतिंष्मती॰ षद्गिः श्रात्)॥ 34॥

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वंतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि॥ [35]

(प्रयासाय चतुर्वि श्यातिः)॥ 35॥

प्रयासाय स्वाहां ऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां संयासाय स्वाहां द्यासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां तप्यत्वे स्वाहा तपंते स्वाहां ब्रह्महृत्याये स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ [36]

(चित्तमृष्टादंश)॥ 36।

चित्त संन्तानेनं भवं युक्रा रुद्रं तिनंम्ना पशुपति ई

स्थूलहृद्येनाग्नि १ हृदयेन रुद्रं लोहितेन शुर्वं मतस्त्राभ्यां महादेवमुन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहन १ शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ [37]

(आ तिंष्टु पड्विर्श्शतिः)॥ 37॥

आ तिष्ठ वृत्रह्न रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरीं। अर्वाचीन् क् सु ते मनो ग्रावां कृणोतु वृग्नुनां॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडशिनं॥ [38]

(इन्द्रमित्रयोवि श्शतिः)॥ 38॥

इन्द्रमिद्धरीं वह्तोऽप्रंतिधृष्टशवस्मृषींणां च स्तुतीरुपं युज्ञं च मानुंषाणाम्॥ उपयामगृंहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोडुशिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडुशिनें॥ [39]

(असांवि सुप्तवि रंशतिः)॥ 39॥

असांवि सोमं इन्द्र ते शविष्ठ धृष्ण्वा गीह। आ त्वां पृणक्तिन्द्रिय रजः सूर्यं न र्शिमभिः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिने॥ [40]

(सर्वस्य षड्विर्श्शितः)॥ 40॥

सर्वस्य प्रतिशीवंरी भूमिंस्त्वोपस्थ आऽधित। स्योनास्मैं

सुषदां भव यच्छांस्मै शर्म सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडशिनं॥ [41]

(सर्वस्य महान्थ्यिङ्वर्शतिष्यिङ्वर्श्शतिः)॥ 41॥

महा । इन्द्रो वर्ज्रबाहुः षोड्शी शर्म यच्छतु। स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तुं पाप्मानं यो ऽस्मान् द्वेष्टिं॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्रांय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोडशिने॥ [42]

(सुजोपाँस्त्रिष्शत्)॥ 42॥

स्जोषां इन्द्र सर्गणो मुरुद्धिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जिहि शत्रूष्ट्र रप् मृधो नुद्स्वाऽथाभयं कृणुहि विश्वतो नः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोड्शिनं एष ते योनिरिन्द्रांय त्वा षोड्शिनं॥ [43]

(रूपेणं सद्स्यैंरुष्टादंश च)॥ 43 (37)॥

उदु त्यं जातवेदसं देवं वंहन्ति केतवंः। दृशे विश्वांय सूर्यम्॥ चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुंर्मित्रस्य वर्रुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावांपृथिवी अन्तरिक्ष्ट्रं सूर्यं आत्मा जगतस्तस्थुषश्च॥ अग्ने नयं सुपर्था राये अस्मान् विश्वांनि देव वयुनांनि विद्वान्। युयोध्यंस्मञ्जहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमंउक्तिं विधेम॥ दिवंं गच्छ सुवंः पत रूपेणं [44]

वो रूपम्भ्यैमि वयंसा वयंः। तुथो वो विश्ववेदा वि भंजतु वर्षिष्ठे अधि नाकैं॥ एतत् ते अग्ने राध् ऐति सोमंच्युतं तिन्मित्रस्यं पृथा नंयत्तस्यं पृथा प्रेतं चन्द्रदंक्षिणा यज्ञस्यं पृथा सुविता नयंन्तीर्ब्राह्मणम् राध्यासमृषिमार्षेयं पितृमन्तं पेतृमृत्य सुधातुंदक्षिणं वि सुवः पश्य व्यन्तिरक्षं यतंस्व सद्स्यैरस्मद्दांत्रा देवत्रा गंच्छत् मधुंमतीः प्रदातारमा विश्वतानंवहायास्मान् देवयानेन पृथेतं सुकृतां लोके सीदत् तन्नः सः स्कृतम्॥। [45]

(कृणोृतु तान्ष्टाचंत्वारि श्रच)॥ 44 (38)॥

धाता रातिः संवितेदं जुंषन्तां प्रजापंतिर्निधिपतिर्नो अग्निः। त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सर्राणो यजंमानाय द्रविणं दधातु॥ समिन्द्र णो मनंसा नेषि गोभिः सर सूरिभिर्मघवन्थ्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं देवानार् सुमृत्या यज्ञियांनाम्॥ सं वर्चसा पर्यसा सं तनूभिरगंन्मिह् मनंसा सर शिवेनं। त्वष्टां नो अत्र वरिवः कृणोतु [46] अनुं मार्षु तनुवो यद्विलिष्टम्॥ यद्व त्वां प्रयति यज्ञे अस्मिन्नग्ने होतांरमवृंणीमहीह। ऋषंगयाङ्घंगुताशंमिष्ठाः प्रजानन् यज्ञमुपंयाहि विद्वान्॥ स्वगा वो देवाः सदेनमकर्म् य आंजग्म सवनेदं जुंषाणाः। जक्षिवा स्संः पिपवा श्संश्च विश्वे उस्मे धंत्त वसवो वसूंनि॥ याना उवह उश्तो देव देवान् तान् [47]

प्रेरंय स्वे अंग्रे स्थस्थैं। वहंमाना भरंमाणा ह्वी श्षे वसुं घ्मं दिवमा तिष्ठतानुं॥ यज्ञं यज्ञं गच्छ यज्ञपंतिं गच्छ स्वां योनिं गच्छ स्वाहैष ते यज्ञो यंज्ञपते सहसूँक्तवाकः सुवीरः स्वाहा देवां गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित मनंसस्पत इमं नो देव देवेषुं यज्ञः स्वाहां वाचि स्वाहा वाते धाः॥ [48]

(दमेंदम् ओषंधय् आ षट् चं)॥ 45 (39)॥

उरु हि राजा वर्रणश्चकार सूर्याय पन्थामन्वेतवा उ। अपदे पादा प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधिश्चित्॥ शतं ते राजन् भिषजः सहस्रमुर्वी गम्भीरा सुमृतिष्टे अस्तु। बार्धस्व द्वेषो निर्ऋतिं पराचेः कृतं चिदेनः प्र मुंमुग्ध्यस्मत्॥ अभिष्ठितो वर्रणस्य पाशोऽग्नेरनीकम्प आ विवेश। अपौ नपात् प्रतिरक्षंत्रसुर्यं दमेदमे [49]

स्मिधं यक्ष्यग्ने॥ प्रतिं ते जिह्ना घृतमुचंरण्येत् समुद्रे ते हृदंयम्प्स्वंन्तः। सं त्वां विश्वन्त्वोषंधीरुताऽऽपों यज्ञस्यं त्वा यज्ञपते हृविर्मिः॥ सूक्त्वाके नंमोवाके विधेमावंभृथ निचङ्कुण निचेरुरंसि निचङ्कुणावं देवैर्देवकृतमेनोऽयाडव मर्त्युर्मर्त्यंकृतमुरोरा नो देव रिषस्पांहि सुमित्रा न आप ओषंधयः [50]

सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्ट्रि यं चं वयं द्विष्मो देवीराप एष वो गर्भस्तं वः सुप्रीत् स् सुर्भृतमकर्म देवेषुं नः सुकृतौ ब्रूतात् प्रतियुतो वरुणस्य पाशः प्रत्यस्तो वरुणस्य पाश एधौऽस्येधिषीमहिं समिदंसि तेजोऽसि तेजो मिये धेह्यपो अन्वंचारिष् रसेन् समंसृक्ष्मिह। पर्यस्वार अग्र आऽगंमं तं मा सर सृज वर्चसा॥ [51]

(मुघवानं मन्दे ह्यंग्ने चतुर्दश च)॥ 46॥

यस्त्वां हृदा कीरिणा मन्यंमानोऽमंत्यं मर्त्यो जोहंवीमि। जातंवेदो यशों अस्मासुं धेहि प्रजाभिरग्ने अमृत्त्वमंश्याम्॥ यस्मै त्वश् सुकृतें जातवेद उ लोकमंग्ने कृणवेः स्योनम्। अश्विनश् स पुत्रिणं वीरवेन्तं गोमंन्तश् र्यिं नंशते स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्रे शवसोऽवृंत्रन् कामंकातयः। न त्वामिन्द्रातिं रिच्यते॥ उक्थउंक्थे सोम् इन्द्रं ममाद नीथेनीथे मुघवांनश् [52]

सुतासंः। यदी र स्वार्धः पितरं न पुत्राः संमानदंक्षा अवंसे हवंन्ते॥ अग्ने रसेंन तेजंसा जातंवेदो वि रोचसे। रक्षोहाऽमींवचातंनः॥ अपो अन्वंचारिष्ट् रसेंन् समंसृक्ष्मिह। पर्यस्वार अग्न आऽगंमं तं मा सर सृंज वर्चसा॥ वसुर्वसुंपतिरहिक्मस्यंग्ने विभावंसुः। स्यामं ते सुमृताविषे॥ त्वामंग्ने वसुंपितं वसूंनाम्भि प्र मन्दे [53]

अध्वरेषुं राजन्न्। त्वया वार्जं वाज्यन्तों जयेमाभि ष्यांम पृत्सुतीर्मर्त्यांनाम्। त्वामंग्ने वाज्यसातंमं विप्रां वर्धन्ति सृष्टुंतम्। स नो रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नो अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधंः पुर एतु प्रभिन्दन्न्। अय शत्रृं अयतु जर्ह्षंषाणोऽयं वार्जं जयतु वार्जसातौ॥ अग्निनाग्निः सिमंध्यते कविर्गृहपंतिर्युवाँ। हृव्यवाइ जुह्बाँस्यः॥ त्व इह्यंग्ने

चतुर्थः प्रश्नः 18

अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थ्यता। सखा सख्यां सिम्ध्यसे॥ उदंग्ने शुचंयस्तव वि ज्योतिषा॥ [54]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/